

ben pedig a csapadékok 60—77 százaléka szívárog be. S így csakugyan igaz, hogy a nyári félévben az erdők valóságos víztartók, melyekből a források, csermelyek és folyók táplálkoznak.

Vége a bajor észleletekből az is kitűnt, hogy erdőben s erdő környékein a levegőnek ozontartalma is nagyobb, mint erdőtől távoleső vidéken, vagy éppen a városokban. Már pedig az újabb vizsgálatok mind azon eredményre vezettek, hogy tiszta s egészséges levegőnek csak azt mondhatjuk, melyben bizonyos ozonmennyiség van, hogy az ozon éppen oly szükséges az ember egészségére mint az éleny. Az erdei levegő azért oly üdítő, mivel aránylag nyirkosabb, egyenletesebb mérsékletű s egyszersmind ozont tartalmaz. Ebből kitetszik, hogy az erdőnek az ember egészségére is van befolyása. Sok helyütt tapasztalták, hogy az erdő a cholera terjedését is gátolja.

(B. P. K.)

Károsak-e a fazuzmók a fáknak vagy sem?

A csehországi erdészeti egyesület egyik közgyűlésén kérdés merült fel az iránt, vajjon egy zuzmókkal ellepett törzsek-ből álló fenyőállab csekély növedékének oka a zuzmók behatása-e vagy sem?

Az illető előadó ez utóbbi feltételt csak akkor véli helyesnek, ha a fa zuzmóval úgy van ellepve, s mintha viránnyal lenne feldiszitve, t. i. ha a zuzmók a törzstől a világosságot és levegőt elvévén, azt elfojtják.

Ez állításból kitűnik, hogy előadó csak azon nagyobb zuzmókat vette figyelembe, melyek szakál vagy fonadékalakulag terjeszkednek ki és élnek. Különösen megemlítették itt az *Usnea barbata*.

Eltételezve az Usneától, megemlíthetjük még az Evernia jubatá-t, E. prunastri-t, E. furfuracca-t és a Ramalina calicaris-t, melyek mindnyájan az Usnea társaságában lépnek fel, s vele együtt tenyésznek. Ezen zuzmók előjövetele és tenyésztete nyilván a légkör nedvességétől függ, mert a köd és páradus hegykupok, valamint az elzárt völgyek és szakadékok tüntetnek leginkább élő zuzmókkal ellepett fakoronákat. A zuzmók buja tenyésztetének ép úgy, mint az állatok rosz növekedésének oka csak a termőhely.

Valamennyi ezen zuzmóknál hiányzik a gyökérszerv s alsó lapjaikkal tapadvák az elhalt kéreghez; valamely közlekedés köztük és azon fák élő részei között, melyen élődnek, egyáltalában nincsen. A fa e zuzmóknak nem szolgál egyéb, mint tám- és tapadási pontul. Ha a szél vagy más esetlegesség által elszakított zuzmórész egy galyon fenakad, akkor ott tovább nő a nélkül, hogy ahoz hozzá tapadhatna, mert hiányzik gyökérszerve.

Ezek folytán téves azon állítás, hogy a zuzmók táplálékukat azon fákból nyerik, melyeken élnek; megczáfolható ez állítás az által is, hogy e zuzmónemek a nekik megfelelő helyeken sziklafalon is található és tenyésznek, már pedig a szétbontott kőzetben tápanyagot nem lelnek, s a sziklát tehát ép úgy, mint a fát csak támpontul használják.

Ha tehát azt állítjuk, hogy a zuzmóellepés azon fáknak melyeken tenyésznek, nem ártalmas, úgy értendő, hogy a zuzmók az illető fákkal semminemű szerves összeköttetésben nincsenek, s azok vegetációjára befolyást nem gyakorolnak. Ellenben tagadhatlan, hogy az ily buja zuzmólepel hóesés és derek mellett lényegesen befoly a fák koronáinak megnehezítésére, s hogy a zuzmók mint a hó és jégtörés előmozdítói, károsak lehetnek.

De ha az imént említett és a hozsnövekedésü zuzmókat

illető állítás igazsága czáfolhatlan is, kérdés merülhet fel az iránt, vajjon a gyümölcs- és erdei fáink kérgein kerekdeden vagy lombalakulag előjövő zuzmók nem élődiék-e, s hogy részben vagy egészben nem azon növényekből táplálkoznak-e, melyeken előjönnek? Ezen zuzmók legközönségesbje a *Sticta-pulmonacea*, *Parmelia perlata*, *P. tiliacea*, *P. saxatilis*, *P. phytodes*, *P. olivacea*, *P. parietina*, *P. ciliaris*, *P. stellaris*, *P. subfusca*, *Lecidea parasema*, *Pertusaria communis* stb.

Ezen zuzmók valamennyije egyidejüleg azonban köveken, deszkák és sziklákon is feltalálható, s ha a legközönségesebb *P. parietina* majd téglán, palán, földészindelyen, s egy alkalommal épen egy régi templom vakablakának üveglemezén is lehetett feltalálni, nem lehet kétség az iránt, hogy ezek csak a légköri csapadékokból élődnek, s hogy egészen mindegy mily tárgy az, melyhez tapadnak, minélfogva élődiék nem lehetnek. A gyümölcsfák kérgén lévő moh és zuzmók lekaparása czéltalan lenne, akkor ha ez által az állítólagos élődiék kiirtását akarnók elérni. De e levakarásnak a bemeszeléssel együtt igen is van haszna, mert ez által a káros rovarok tojásai és ivadécai pusztítottak el.

Hátra volna még azon igénytelennek látszó zuzmónemek ártalmatlanságát megbírálni, melyek a fák külső kéregrétegével annyira vannak összenöve, s melyek talpa a külső elhalt kéregréteget annyira áthatja, hogy az Apotheciák (gyümölcs) a kérekből jövöknek látszanak lenni, s ép azért az élődiék jellegével birnak.

De ezek is a fa elhalt kérgében tanyáznak, s Wissmann mikroskopikus vizsgálódásai folytán azt állítja, hogy nem talált a zuzmók sejtszöveve és a fakéreg előrészei közt szerves összeköttetést, miért is a fa életére és növekvésére káros hatással nem lehetnek.

Végül a mi a némely természetbuvárok által a gombákhoz sorolt Calicium és Coniocybe két zuzmónemet illeti, ezek csak akkor jelennek meg a fákon és a kérgen, ha azok elhaltak. Bár a felbomlásnál szintén birhatnak befolyással, de a bekövetkezett romlásnak nem okozói, minélfogva ártalmatlannak tekinthetők.

Egyleti tudósítás.

Az Országos Erdészeti-Egyesület folyó hó 29-én tartott választmányi ülésében azon határozatot hozta, hogy az egyes vidékek erdőgazdaságának szemléjére megtartani szokott vándorközgyűlését ez évben, tekintettel a Bécsben megnyílt nemzetközi kiállításra, nem tartja meg, hanem a közgyűlési rendes teendők elintézésére az őszt folytatában Budapestre fog közgyűlés összehívni.

Kinevezések. A magyar királyi pénzügyministerium erdészeti osztályához Pausinger József erdőrendező, központi erdőrendezővé; H e r g e r János főerdész, főerdőmesterré; S c h e r f f e l Róbert, főerdész, 1-ső oszt. főerdészszé és S z a b ó Adolf, erdészeti fogalmazó. II-od osztályu főerdészszé nevezettek ki.

A m. kir. vallás- és közoktatási ministeriumban rendszeresített 1-ső osztályu ministeri titkári állomásra H o f f m a n n Sándor csákovai alapítványi kerületi erdőmester nevezetett ki.

Kiadó :

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :

Bedő Albert.